

Landbruksdepartementet
 Postboks 8007 Dep
 0030 Oslo

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 2003/1211	Doknr.: 9
Mottatt: 30 MAI 2003 LP/LPL	
Saksbeh.: SHE	Ark.: 569
Kopi:	Avskr.:

Oslo, 28.05.2003

UTTALELSE TIL FORSLAG OM RAMMEFORSKRIFT OM REGULERING AV OMSETNINGSRÅDETS VEDTAK ANGAENDE MARKEDSREGULERING SOM HAR BETYDELIGE KONKURRANSEMESSIGE KONSEKVENSER

Det vises til innspill i prosessen med markedsordningene og foreliggende høringsdokument.

Kjøttbransjens Landsforbund er positive til Landbruksdepartementets arbeid i denne saken. Etter vår oppfatning har samhandlingen mellom næringen og departementet vært god og det er blitt lagt til rette slik at vi har greit kunnet forklart og utdypet våre resonnement og standpunkter.

KLF vil dele sin uttalelse i to avsnitt. I det første avsnittet vil vi kommentere de verbale beskrivelser, vurderinger og oppfatninger, mens vi i det andre vil gå mer spesifikt inn på forskriften.

Generelle kommentarer

- På side 3 gis det uttrykk for at "større endringer i markedsreguleringssystemet og adgangen til å gjennomføre reguleringstiltak er derfor en sak for" All den tid omsetningsavgiftens midler kreves inn med hjemmel av nasjonale lover, (ikke en næringsfrivillig sak) er vi usikre på hvorvidt dette er korrekt sett i juridisk forstand. KLF ser det som naturlig at denne påstanden blir dokumentert bedre.
- På side 5 vises det til at "Norsk Kjøtt praktiserer for eksempel en informasjonsflyt som departementet mener oppfyller de fleste kravene det vil være naturlig å stille". Som det kommenteres senere er det fortsatt rom for forbedring når det gjelder selve flyten i informasjonen både når det gjelder forutsigbarhet og regularitet. Det er mer presist å si at innholdet i informasjonen oppfyller det fleste krav.

- På side 8 er deler av "Forskrift om bevilgning til reguleringstiltaket for kjøttsektoren" trukket fram. Deler av omtalte nevnte utdrag fra forskrift mener KLF virker konkurransevridende mellom privat og samvirke – et forhold vi ikke kan se at forslaget har rettet opp. Det går på at underskuddsituasjonen hvor det beskrives slik:
".....skal Norsk Kjøtt søke å fordele varemengdene på grunnlag av deres ordinære kjøp av kjøtt"

Dette fortolkes som regel som kjøp av kjøtt **fra Norsk Kjøtt**, ikke den private **bedriftens kjøp av kjøtt**. Etter som Norsk Kjøtt i kraft av sin regulatorrolle er overproposjonal på helt slakt siden har de i praksis ikke noe kjøpbehov fra andre aktører. Tilsvarende vil det være at private aktører har et betydelig kjøpsbehov fra Norsk Kjøtt, men de vil også kunne kjøpe fra andre private aktører, private slakterier har naturlig nok også et salgsbehov.

Fortolkningen som kjøp av kjøtt **fra Norsk Kjøtt** er et betydelig insitament for private skjærebedrifter til å kjøpe fra Norsk Kjøtt i stedet for private aktører. Med en vareknapphetssituasjon har de "foretningsforbindelsen" i orden. En skjærebedrift som derimot kjøper fra et privat slakteri vil ikke ha tilsvarende rettigheter.

Etter Kjøttbransjens Landsforbunds oppfatning er dette urimelig konkurransevridende og kan ikke viderføres i den nye rammeforskriften.

- På side 10 foreslås et system om å bruke "straff/sanksjoner" for å disiplinere innmelding av kjøpsbehov i tråd med realitetene. Dette er et forslag KLF støtter.
- På side 10 uttales det at " ... tidligere system favorisert ved uavhengig, slik at samlet dekningsgrad er ca. 100%".
En slik håndteringen av kjøpsbehovet og dekningsgraden er ikke gitt selv med dagens regelverk. Tolkningen kunne like gjerne vært at dersom en bedrift eksempelvis slakter 30 % av eget råvarebehov har den et kontinuerlig kjøpsbehov på 70%. Det er **dette** kjøpsbehovet som meldes inn og som deretter blir avkortet med dekningsgraden. I tilfelle som nevnt tidligere med en dekningsgrad på 75% vil denne bedriften med egen råvareforsyning og kjøp etter dekningsgradsprosenten oppnå en samlet dekningsgrad på 82,5%.

Denne måten å beregne på tillater både at bedrifter med egen slakting får nytten av strategien med å tilknytte seg egne produsenter, samtidig som de må være med å ta støytten for noe av markedsunderskuddet. At slakteriene bør få en slik fordel av strategien med å ha egne produsenter er naturlig, i og med at i markedsoverskuddssituasjoner blir de "straffet" etter som det ikke er dobbel mottakspå kjøtt.

Forslaget om at for uavhengige aktører med egen råvaretilgang, og ønsket forsyning fra markedsregulator, bør "egenslakting inngå i markedsregulators totale oversikt" er etter vår oppfatning svært tungvint og unødvendig byråkratisk. Mangeårige opplysninger fra Statens landbruksforvaltning om slaktestatistikk og fordeling mellom private og samvirke viser svært

begrensede endringer mellom ulike år. Med andre ord er det relativt oversiktlig hvordan de enkelte aktørers slaktetilgang er. Langt mer uoversiktlig er den enkelte aktørs **salg** og dermed kjøpsbehov av råvarer. Dette fordi konkurransen i sluttmarkedet (som foredlingsbedriftene leverer til) forandrer seg og fordi strategiene til de ulike kjedene endres med påfølgende nye krav/behov til de respektive kjøttprodusentbedriftene.

For øvrig bemerkes at dersom de private bedriftene skal rapportere egeninngang av slakt på ukebasis, er dette en informasjon som lett kan misbrukes av en så dominant aktør i bransjen som markedsregulator. KLF mener et krav om å utlevere slik informasjon for å få kjøptilgang hos markedsregulator må betraktes som urimelig.

- På side 10 uttrykkes det at "i en underskuddssituasjon vil markedsregulator ha ulempe ved at de er bundet av målpris og maksimalpris". KLF vil påstå at dette er et utsagn med begrenset riktighet. Vi registrerer at i praksis opptrer markedsregulator med disse restriksjonene kun for representantvarene i overskuddsområdet. Dette tilsier at denne begrensningen gjelder for mindre enn halvparten av volumet Norsk Kjøtt omsetter ved en slik praksisen.
- På side 11 "Forslaget til forskrift tar i underskuddssituasjoner utgangspunkt i aktørens ordinære kjøp ". Vi viser til tidligere omtale av hva som menes med ordinært kjøp.
- På side 11 omtales forsyning av skåret vare fra reguleringslager. KLF støtter konklusjonen med at frysefradrag på skåret vare tas ut.
- For øvrig vil vi bemerke at med dagens utvikling med knapphet i varetilførsel og få, store aktører på dagligvaremarkedet, kan det svinge fort om bedriftene opplever situasjonen (sett fra eget ståsted) som en over- eller underskuddssituasjon. Det er derfor viktig å påse at det ikke forekommer at private bedrifter har kjøpsbehov, mens markedsregulator fryser inn varer i en annen del av landet, pga at kjøper ikke kan betale så høye fraktkostnader. I slike situasjoner må reguleringsmidler kunne nyttes til å levere varene fraktfritt i stede for til innfrysing.

Konkrete kommentarer ved rammeforskrift

- Vi er usikre på hvorfor det ikke finnes en §2
- §3 informasjonsplikt
Det er viktig at i dette punktet presiseres at reguleringslagersituasjonen skal framkomme. Vi foreslår derfor at det føyes inn "..... og forbrukerprognoser, prisnoteringer, **reguleringslagersituasjonen** og markeds....."
- §5 forsyningsplikt
Det foreslås at det bør henges på en ny setning "**Forsyningen i forbruksområdene skal søkes dekket gjennom de ordinære**

forsyningskanalene. Markedsregulator kan ikke prioritere egne forsyningskanaler fremfor private aktører”.

- Til underpunkt 2) kjøtt foreslås det at det i første linje settes inn ”..... lik tilgang på **norske** råvarer til

I setningen ”I en normal markedssituasjon skal markedsregulator søke å gi alle aktører samme dekningsgrad på norsk råvare, med utgangspunkt i aktørenes bestillinger”. KLF mener at setningen etter komma må endres til ”..med **utgangspunkt i aktørenes kjøpsbehov**”. Markedsregulator tillates å benytte avbestillingsgebyr el.l. på samme måte som i ordinær handelsvirksomhet for å disiplinere kundenes bestillinger i tråd med reelt behov. For bedrifter/konsern med egen slakting vil kjøpsbehovet tilsvare råvareforbruk ut over egen slakting.

Siste avsnitt i 2 kan dermed strykes.

Vennlig hilsen
Kjøtttransjens Landsforbund

Dag Henning Reksnes
direktør